

ABONAMENT:

pentru
Austro-Ungaria:
Pe an cor. 5.—
Pe 1/2 an c. 2.50
pentru
Romania și Streinătate
Pe an cor. 12.—
— Un nr. 8 fill.—

OLTEANUL

INSERTIUNI:

se primesc cu
prețuri reduse.

Scrisori nefran-
cate se refuză.

Manuscripte nu
se înapoiază.

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ, SOCIALĂ ȘI ECONOMICĂ.

REDACTIUNEA:

Făgăraș, Vâr-tér Nr. 46. (casele l. Peia).
— Vis-à-vis de Magistrat.

Apare în fie-care Joi seara, sub
direcția unui comitet de redacție.

ADMINISTRAȚIUNEA:

Făgăraș, Vâr-tér Nr. 46. (casele l. Peia).
— Vis-à-vis de Magistrat.

Dr. AUGUSTIN BUNEA.

Acum, când neamul nostru are mai mare lipsă de toți bărbații buni și vrednici, am pierdut pre neașteptate, pre unul dintre cei mai buni și mai vrednici, am pierdut pre Dr. AUGUSTIN BUNEA. — Vestea despre moartea lui a lovit adânc de dureros toată suflarea românească. — Neamul românesc pierde în el pre un luptător dintre cei mai aprigi și mai înțelepți. Biserica unită pierde pre unul dintre cei mai de valoare fi ai săi. Academia română pierde pre cel mai mare istoriograf ardelean.

Îl știam cu toții, bărbat în deplină putere și aveam nădejde să-l vedem încă multă vreme în fruntea neamului. Și acum când mai mare lipsă aveam de înțelepciunea, știința și autoritatea lui, acum l'am pierdut pentru totdeauna.

Perderea lui e nereparabilă, lipsa lui o vom simți cu toții și mai cu seamă o va simți mult incercata biserică unită, care nu de mult a pierdut încă un mare fiu al ei, pre Dr. Aurel Mureșianu.

Cu inimă pătrunsă de durere luăm și noi parte la jalea neamului și rugăm pre bunul Dumnezeu, să nu ne încerce mai departe.

Capitulul metropolitan ne trimite următorul anunț funebrel:

Capitulul metropolitan gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, cu cea mai profundă durere anunță adurmirea în Domnul a iubitului confrate Reverendissimului

Dr. Augustin Bunea,

canonic custode al Bisericei catedrale din Blaj,

întâmplată în mod repentin azi la oarele 12 din zi: în anul 53 al etății și al 28-lea al preoției.

Osămintele marelui defunct se vor așeza spre odihnă în cimiterul comun din Blaj, Joi în 2 Decembrie 1909, la oarele 2 după amiază.

În veci amintirea lui!

Blaj, în 30 Noembrie 1909.

ÎNAINTE!

Deșteaptăte române!

II.

Dar spre aceasta avem lipsă de o călăuză adevărată, de o conducere sinceră și binevoitoare.

Sunt mulți chemați, dar puțini

aleși. Mulți voiesc să dea pe înțeleptul, să facă pe conducătorul, dar în faptă totul este numai o prefăcătorie de osândit, numai un mijloc de a despoia pe cei lesne crezători, creduli, până și de bucătura din gură. Azi așa, mâne așa, și iată sdruncinarea în omenia celor mai mulți fruntași, celor mai mulți conducători!

„L'am ascultat, l'am ales, l'am cinstit, l'am înălțat, l'am facut părtaş de toată mărimea, l'am suit în vârful scării, că el uitându-și de făgăduințe și jurințe, de acolo de sus, de unde l'am înălțat, să-și poată bate joc de noi, să ne desprețuiască și în urmă să ne vânză ca pe nește vite, ear el să se facă și vânzătorul neamului, din

care durere! s'a născut, n'ar mai fi fost!...

Vedeți'l pe acel nemernic păcătos, mai eri-alaltăeri umbla cu opinci, portul nostru strămoșesc, astăzi se închină Mamonului și nici nu vrea să știe de neamul său!?"...

Și oare cine dintre noi n'a avut prilejul să audă și să vadă lucruri triste de acestea?

E drept, că pădure fără uscături nu-i, că neamuri fără trădători n'au fost și nu vor fi, — dar durerea noastră e cu atât mai mare, când să pot face astfel de constatări sau adevăruri, că dela unii dintre cei crescuți din sărăcia noastră, nu putem aștepta și avea folosul ce în drept am fi să'l așteptăm și avem!

Aceasta'i ce ne doare, aceasta'i ce ne supără, și în sfârșit aceasta'i ce ne amărăște!...

De aceea împărțându-i de dispreț și ura noastră pe toți cei rătașiți, să ne strângem pe lângă cei buni, pe lângă adevărații binevoitori și conducători și să le urmărim sfaturile și învățăturile, ce cu drag și cu inimă curată ni-le dau.

Și cine sunt aceia?

Aceia sunt cei puși în fruntea așezămintelor noastre culturale, în fruntea cărora ca o stea, ca un luceafăr, sau ca un soare stă »Asociațiunea pentru cultura română și literatura poporului român«.

Acest soare românesc pusa-și-a în gând, că în temelul legilor, să lumineze în toate colțurile globului românesc, adecă în tot locul unde e suflare românească!

În fruntea acestui așezământ stă un comitet ales dintre »aleșii» neamului nostru.

Acest comitet este comandantul nostru suprem, care cu glas detunător ne strigă: Înainte!

Aceasta comandă: Înainte! au să o urmeze toți fii neamului dela opincă până la Vlădică și n'trun »cuget și o simțire« să pornim cu toții plugul muncii cinstite în ogorul neamului.

Înainte deci, fraților! Prindeți cu toții de coarcele plugului românesc: plugari, meseriași și neguțători, brăzdați ogorul românesc în lungul și latul, unul fiecarele și cu toții împreună ca acel ogor bine lucrat la timpul său și cu convenita înțelepciune, să aducă apoi și roade îmbelșugate.

Ear ajungând holda neamului la coacere, să facem și un seceriș mănos pe întinsa câmpie a neamului românesc și după strângerea roadei să putem încinge în cea mai sinceră frăție! hora neamului românesc!

Acolo să nu vedem domni și ță-

rani, avuți și săraci, ci numai inimi curate românești de adevărați și credincioși frați!

Ca cât mai curând s'ajungem aceasta, lipsă avem, stăruitoare lipsă simțim, ca să pornim o lucrare cât mai intensivă sau întinsă în ogorul neamului, conduși la aceasta de soarele neamului românesc, de »Asociațiune«, care ridicând stindardul sau steagul »păcii, luminei, culturii și adevărului« să ne lumineze și s'arâte calea cea adevărată, care conduce la ținta sau scopul de noi toți dorit.

Și ca să se poată ajunge aceasta cu înlesnire și cât mai curând, pornirea unei lucrări mai încordate pe toate tărâmurile ni se cere.

Nu numai capul, dar toate mădularele sau membrele corpului națiunii trebuie să se pună pe lucru, pe muncă stăruitoare cu toată puterea și bărbăția cerută de un așa mare scop, ce urmărim cu toții.

Ca să avem numai despărțăminte pe hârtie, cu numele, și în faptă să nu arăte nici cea mai mică lucrare sau activitate afară doar de »istorica« adunare anuală, așa credem, că nu să mai poate ierta nimenui și cei puși în »frunte« — »frunte« să fie și în »frunte« să meargă, altcum, dacă nu pot sau nu vreau să facă ceva, atunci să plece și să facă loc altora, cari voiesc și pot să facă ceva, dar nu numai »ceva«, ci întregă datoria să și-o facă.

Despre aceasta credem, că nimeni nu mai stă la îndoială și nimeni nu mai voiește, ca să lucrăm »șezând« și să »ședem« nelucrând!

O primeneală de sus până jos și de jos până sus ni să cere; numai cu lucru de »jumătate« sau c'o nimică toată, îmbrăcată în nește haine de sărbătoare — nu se poate ajunge la rezultatul dorit. Unde e lucru, acolo e și spor. Aceasta o dovedește harnica »Reuniune de agricultură din comitatul Sibiului« care prin munca sa liniștită, dar neîntreruptă, a făcut lucruri vrednice de toată lauda, lucruri vrednice de urmat în tot locul. Oare numai în Sibiu avem oameni de muncă și de inimă?

Da Făgărașul nostru când se va deștepta? Când va da și el semne de viață românească și va porni o lucrare de deșteptare din somnul ce l'a cuprins?...

Cei buni pună-să în tot locul în frunte, cuprindă-și locul ce li se cuvine, apuce buciul redeșteptării noastre în mâni și prin glasul lui puternic, care să străbată prin văi și munți, pe șesuri și câmpii prin toate ascunzișurile s'adune oastea risipită, să o așeze

în rând de... bătaie în întrecerea de muncă stăruitoare pe toate terenele vieții pentru a neamului mărire.

Ca s'ajungem a vedea împlinit odată acest frumos vis, începe-vom cu Nrul viitor ceea-ce am promis sau făgăduit tot la acest loc în Nrul 31 al foaiei noastre.

Nu laudând slăbiciuni, nu înălțând pe cei păcătoși, — ci osândind rele și vestejind fapte nesocotite și desvâind proroci mincinoși și farisei hipocriți sau fățarnici, să plivește bucuria din holda neamului!

Hotărârea Congresului național bisericesc

referitoare la limba de catehizație.

După cum am vestit în Nr. trecut a fost nimicită prin »înaltă hotărâre.«

Iată acum și cuprinsul actului oficial care s'a trimis I. P. S. Metropolitului I. Meșian în Sibiu de ministrul reg. ung. de culte.

»Exelența Voastră, Domnule Arhiepiscop și Metropolit!«

In scopul valorării dreptului de supremație am înaintat Măiestății Sale ces. și apostolice regale hotărârea de sub numărul 187 a congresului bisericii gr.-ort. române, convocat pe 114 Octomvrie anul curent, referitoare la dispoziția mea, care regulează limba de catehizare.

Prin preînalta decesiune a Măiestății Sale ces. și apostolice regale, datată în Viena 11 Noemvrie a. c. s'au dispus în mod preagrațios cu privire la hotărârea aceasta următoarele:

Hotărârea congresului bisericii gr. ort. române, ținut în 14 Octomvrie a. c., — luată față de ordinațiunile de sub numerii 106.267 și 144.347 din 1898 și 34.003 din 1909 al ministrului de calte și instrucțiune publică și referitoare la limba de catehizare — prin care hotărâre nu poate consimți (congresul), ca în clasele superioare ale școlilor elementare populare de stat să se predea și în ungurește părțile principale ale religiei și rugăciunile mai cunoscute, și totodată interzice congresul tuturor preoșilor gr. ort. români din metropolie, fie ei în ori ce calitate sau oficiu, ba în chestiuni bisericești și școlare și mai ales în chestiunea catehizării, să primească și să execute ordinațiuni și dispozițiuni venite dela vre-o autoritate din afară de biserică. În urma dreptului meu de supravegheare, prin aceasta o nimicesc.

Francisc Iosif, m. p.

Apponyi Albert, m. p.

Sinodul din Blaj.

Am promis în Nrul trecut că vom da un raport mai amănunțit despre acest sinod, care pentru însemnătatea sa, istoric va rămânea în viața bisericii române unite. Iată acum și programul prescris și mai înainte stabilit pentru acest sinod, ce s'a deschis și ținut în Blaj în 23 Noemvrie st. n. a. c.

Nr. 8553.—1909.

PROGRAMUL

prescris pentru Sinodul arhidiecezan ce se va deschide în Blaj în 23 Noemvrie st. n. 1909.

§. 1. În ziua de 22 Noemvrie st. n. a. c. adică Luni după amiazi la 3 oare vor conveni toți delegații aleși pentru sinod în sala reședinței metropolitane dela poartă unde o comisiune de 3 membrii, al cărei președinte va fi Vicariul general, va lua înaintea verificărilor noilor delegați veniți la Sinod, a cărora rezultat apoi se va propune în ședința primă după deschiderea Sinodului.

§. 2. Marți în 23 Noemvrie ca ziua deschiderii Sinodului la 6 și trei sferturi ore dimineața se va celebra Sf. Liturgie cu „Impărate cerese” pontificând Mitropolitul pe lângă asistența acelor membrii sinodiali, cari vor putea concelebra, ceilalți toți fiind de față la Sf. liturgie.

§. 3. După Sf. Liturgie la 9 oare vor conveni toți la reședința metropolitană, amintită în §-ul 1, unde apoi Mitropolitul invitat venind va deschide Sinodul cu o cuvântare.

§. 4. Sinodul fiind deschis se vor alege 4 notari.

§. 5. Comisiunea verificătoare va propune rezultatul verificărilor atins în paragrafu 1.

§. 6. Sinodului constituit se vor propune rapoartele și operatele deduse despre obiectele ce se vor lua la pertractare.

§. 7. Se vor alege 4 comisiuni constatătoare din câte 7 membrii cărora se vor da rapoartele și elaboratele despre obiectele sinodale spre combinare și opinie.

§. 8. Ședința va dura cel mult până la 12 oare antemeridiane, după carea la 1 oare postmeridiană toți membrii Sinodului vor conveni la prânz în reședința metropolitană.

§. 9. După prânz, dacă cutare comisiune, se va însinua a fi gata cu operatul său, la 4 oare postm. se va ținea ședință pentru desbaterea obiectului, ce se va prezenta din partea comisiunii indicate, după ce mai întâi se va autentifica protocolul ședinței anterioarei.

§. 10. Miercuri în 24 Noemvrie st. n. dimineața la 6 și trei sferturi oare se va celebra Sf. Liturgie, la carea va lua parte toți membrii Sinodului, celebrând câți vor voi.

§. 11. La 9 oare se va începe ședința în carea mai întâi se vor autentifica decretetele ședinței premerse, după aceea se vor continua pertractările obiectelor restante, durând ședința până la 12 oare. La oara 1 prânz în reședință,

§. 12. După ameazi la 3 oare iarăși se va ținea ședința până la 6 oare, în carea după autentificarea decretelor stabilite în ședința anterioară, se vor lua la pertractare obiectele cari ar mai fi de desbătut, după a căror terminare, dacă nu vor fi mai multe obiecte pentru sinod, se va încheia

Sinodul și respectivii membrii se vor reîn-
toarce la ale sale.

Blaj, la 22 Noemvrie st. n. 1909.

Jacob Popa
protonot consistorial.

OBIECTELE

sinodului arhidiecezan de Alba-Iulia și Făgăraș, convocat pe 23 Noemvrie n. 1909.

1. Chestiunea fondului preoților deficienți și a fondului viduo-orfanal.

a) Operatul comisiunii consistoriale;

b) Propunerile sinoadelor protopopești: Aiud, Almaș, Arieș, Bîia, Cătina, Cluj, Dârja, D.-S.-Mărtin, Chichindeal, Iernot, Indol, Ludoș, Mediaș, Morlaca, Murăș, M.-Uioara, Odorheiu, Pogăceanu, Sibiu, Turda, Treiscaune, Făgăraș, Blaj, Cojocna, Roșia, Ibașfalău, Reghin.

2. Chestiunea cursului teologic bienal, a lărgirii seminarului teologic și a examenului prosinodal:

a) Operatul comisiunii consistoriale relativ la lărgirea seminarului teologic și la cursul teologic bienal.

b) Operatul comisiunii consistoriale relativ la examenul prosinodal.

c) Opiniunile date în cauzele acestea din Sinoadele protopopești: Aiud, Almaș, Bîia, Cătina, Cluj, Dârja, Iernot, Indol, Ludoș, Murăș, M.-Uioara, Odorheiu, Sibiu, Turda, Treiscaune, Blaj, Roșia.

3. Chestiunea limbei de catehizare.

Raportul comisiunii consistoriale.

4. Situația școalelor populare:

a) Operatul comisiunii consistoriale;

b) Propunerile făcute din Sinoadele protopopești;

c) Propunerea Resimului Domn Gavril Pop pentru înființarea unei bănci culturale în favorul școlilor populare.

5. Propunerea Sinodului protopopes al Almașului relativ la drepturile cooperatorilor parohiali.

6. Propunerea Sinodului protopopes al Almașului relativ la remunerațiunea cateheților dela școlile de stat.

7. Propunerea Sinodului protopopes al Almașului în cauza Reuniunii bisericesti de asigurare.

8. Sinodul protopopes al Clujului propune, ca la Sinodul arhidiecezan să fie doi delegați pe lângă fie-care protopop.

9. Propunerea făcută din Sinodul protopopes al Cătinei pentru unele modificări, în procedură la investigațiunile procesuale.

10. Protopopul Cojocnei propune dismembrare parohiei S.-Iacobul de Câmpie dela districtul Cojocnei și alipira ei la districtul Turdei.

11. Propunerea Sinodului protopopes al Dârjei (On. Ilie Șerban din Fizeș) pentru ștergerea taxei protopopești de cununie.

12. Propunerea Sinodului protopopes al Dârjei (On. Ilie Șerban din Fizeș) pentru asemnarea și spedarea regulată a congruei.

13. Propunerea Sinodului protopopes al D.-S.-Mărtinului, pentru pregătirea de icoane sfinte prin pictori buni.

13. Propunerea Sinodului protopopes

al Ibașfalăului, pentru ajutorarea preoților cărura li se subtrage întregirea congruală.

15. Propunerea v.-protopopului Odorheului, pentru sistemizarea salarilor protopopești.

16. Propunerea Sinodului protopopes al Sibiiului pentru recăștigarea venitelor moșiei Merișenilor din România.

17. Propunerea Sinodului protopopes al Sibiiului, pentru reclamarea fundațiunilor administrate la stat.

18. Propunerea Sinodului protopopes al Turdei, relativ la înființarea unui fond de pensiune pentru cantori.

19. Propunerea protopopului Biei relativ la îmbunătățirea și unificarea stipendiilor după liturgiile private.

Pentru deschiderea și conducerea sinodului să alege o comisiune în frunte cu păr. canonic Dr. A. Bunea, protopopul Montani, Maior, apoi preoții Lita și Bota care să prezintă la I. P. S. Mitropolit, ca să'l invite să deschidă Sinodul.

Intrarea Mitropolitului în Sinod este întâmpinată cu vii aclamațiuni. I. P. S. Sa Mitropolit prin un discurs lung, călduros și foarte însuflețit, deschide Sinodul. Salută membrii sinodului și arătând importanța obiectelor punct de punct declară sinodul deschis. Să alege patru notari ai sinodului: protopopii Simu, Pop, Aron și parohul Bota.

Să trimit depeși omagiale P. S. și feric. Părinte Piu X și M. Sale Împăratului și Regelui.

Conform programului să alege 4 comisiuni cari au să raporteze asupra elaboratelor privitoare la obiectele sinodale.

Să verifice membrii sinodului afară de unul, la propunerea părintelui Agârbiceanu, ca raportor al comisiunii verificătoare.

Comisiunile se alege precum urmează:
1) Pentru fondul deficienților și viduo-orfanal. Președinte prepositul I. M. Moldovan, membrii: canonicul St. Pop, protopopii Solomon, Maior, preoții Roșian, Florian și Agârbiceanu.

2) Pentru lărgirea seminarului arhidiecezan, ori transformarea lui în seminar central-provicial, eventuala sistare a cursului teologilor bienali și examenul prosinodal, președinte: Dr. Bunea, membrii: Dr. Marcu, Dr. Dăian, Nic. Togan, V. Pop, Dr. Sâmpălean, St. Lita.

3) Pentru chestiunea limbei de catehizare, președinte I. Hossu, membrii: can. Uilecan, prot. Ioan Pop, Câmpian, Lita, Moldovan, Dr. V. Suci, prof.

4) Pentru chestiunea școalelor populare și înființarea unei bănci culturale în favorul școalelor, președinte: D. Szmigelski,

NOVÁK JÁNOS
MAGAZIN DE MODĂ
pentru Dame și Domni.

Pentru
Făgăraș
și jur

Să află DEPOSITUL de POSTAVURI
dela fabrica Wilhelm Scherg & Co.
din Brașov.

membrii: Gavr. Pop, G. Muntean, I. F. Negruțiu, Dr. Chețan, Florian.

Ședința se ridică la oarele 11 și jumătate dându-se răgaz comisiunilor ca să-și poată pregăti rapoartele, studiind actele, până la oarele 4 p. m., când ședința se va continua.

La oara 1 postm., toți membrii sinodului s'au întrunit la masa Ex. Sale Mitropolitului.

Petrecere cu joc în Cluj,

— 25 Noemvrie. —

Universitarii români din Cluj au aranjat, sub un întins comitet aranjator, o frumoasă petrecere cu joc, în sala dela: »Hotel Central«, Joi în 25 Noemvrie n.

Lume nu a fost tocmai multă; mai ales inteligența de pe la sate a lipsit aproape cu totul, cu toate că s'a stărut mult, ca cât mai multă suflare românească să se întrunească și cu acest potrivit prilej, ca o dovadă desăvârșită, că inteligența noastră sprijinește mișcările studențești de aici, fie de orișice natură, căci vorbă obicinuită: tinerimea este chezașia viitorului.

Nici inteligența din loc nu s'a achitat pe deplin de aceasta datorință. Cu toate astea a fost public ales, iar petrecerea a decurs într-o românească însuflețire și voie bună.

S'a jucat foarte mult; mai ales damele, negreșit nu se vor plânge, că n'a fost cine să le joace, căci universitarii au fost la culmea chemării.

S'a început cu hora, s'au jucat mai multe ardelene, sârbe, jocuri pe coloană și apoi învățături peste învățături de boston elegant — jucat de mai multe părechi foarte admirabil.

Muzica încă a ridicat mult nimbul petrecerei prin precizitate și tact ostășesc, căci a fost angajată: orchestra armatei comune din loc.

Cu bucurie trebuie să constat, că nu numai universitari, un număr însemnat, dar m remarcat și o seamă de inteligenți din-

Țara Făgărașului, dintre cari amintesc cu plăcere pe: D-na Mețianu și drăgălașa D-șoară Victoria Mandea (Porumbacul de jos) în societatea d-lui Mandea din Cluj, originar tot din Porumbacul de jos.

Tocmai auzisem, făcându-se observația, că dacă numai tinerimea dela astă petrecere, din Țara Făgărașului, cu concursul domnișoarelor drăguțe de pe la noi, s'ar întruni cu o potrivită prilejire în Făgăraș, ar fi în stare să înșghebe o petrecere minunată. Semn, că în România din Țara Olului este putere de vieață.

Am mai remarcat, domnișoarele: Alexandrina Hossu, Tincuța Pop, Marița Poruțiu, Rozica Danciu, Anuța Cimoca (Hidiș), Cornelia Pop (Morlaca), Olivia Florea, Georgina Poruțiu, Augusta Coroianu (Dobăca), care într'un admirabil costum oltenesc din România (Câmpulung) a ridicat foarte mult prestigiul petrecerii.

Doamnele: Dr. Morariu, Coroianu, Oarga, Pușcariu, Pop și Moldovanu.

Cerem scuzele pentru lista care nu o credem completă.

Petrecerea, care a decurs într-o adevărată simpatie familiară, a ținut până cătră revărsatul zorilor.

Rap.

NOU TĂȚI.

† Dr. Augustin Bunea

— O grea lovitură a neamului. Eruditul canonic și istoriograf **Dr. Augustin Bunea** din Blaj, după cum ni s'a telegrafiat, a răposat subit (grabnic). Astăzi, Joi 2 Decemvrie. n. va fi înmormântarea. Pre lângă anunțul Capitulului metrop. am mai primit următoarele două anunțuri funebreale:

†

Corpul profesoral, superioritatea și alumnii Seminarului teologic arhiepisco-

pesc gr. cat. anunță cu multă durere înțetarea din vieață a rectorului lor

Dr. Augustin Bunea,

canonic metropolitan, membru ordinar al Academiei Române, etc. etc. întâmplată Marți în 17/30 Nov. la 12 ore din zi. În mormântarea va avea loc Joi, în 2 Decemvrie st. n. d. a. la 2 oare.

Blaj, în 30 Noemvrie 1909.

Rugați-vă pentru el!

†

Societatea de lectură »Inocențiu Micu Clain« a teologilor români din Blaj deplânge moartea fără veste a membrului ei onorar

Dr. Augustin Bunea,

întâmplată astăzi Marți 30 Noemvrie 1909 la oarele 12 din zi.

„Drumeț, bătut de gânduri multe,

Ne lași atât de greu pe noi,

Îmbrățișându-ne câmpia

Te uifi adese înapoi.

Așa domol te poartă firea,

Căci duce unda-ți gânditoare:

Durerea unui neam ce-asteaptă,

De mult, o dreaptă sârbătoare“.

— **Doctor utriusque** (de douăori doctor). Dl Dr. Costachie V. Moldovanu din Ohaba — Țara Făgărașului, după ce mai înainte fusese promovat de doctor în științele politice, Sâmbătă în 27 Nov. n., a fost ridicat la gradul de doctor și în științele juridice la universitatea din Cluj. Dorim un viitor strălucit acestui brav fiu al Țării Olului, și urându-i mulți ani spre mândria și mângâierea familiei sale și spre înălțarea și ocrotirea neamului nostru românesc din care este mândru că face parte, îl rugăm să primească felicitările noastre călduroase!

Tot cu acest prilej au mai fost promovate la gradul de doctori în științele juridice D-nii: Aurel Moldovanu și Cornel Pap. — Felicitări!

— **Serbări la Arad.** O adevărată sârbătoare au avut Românii dela Arad și cu ei,

FOIȚA.

Am publicat și noi la timpul său că binemeritul și veneratul Vicar al Șimleului dl A Barboloviciu a fost decorat pentru meritele câștigate în delunga sa carieră preoțească; ear acum publicăm o dedicație adresată tot dsale — în G. de Dum. Iat'o:

Ven. vic. A. Barboloviciu.

— Din prilejul decorării cu ordul Francisc Iosif I. în grad de cavalier. —

Mai mult de o jumătate de veac, biseric' ai servit și Evangelia Domnului Christos ai propovăduit. Cu glasul dulce, vibrator Tu binele ne-ai spus, — Vorbindu-ne, de pe Amvon, în suflet ne ai pătruns.

Cu fapta și cu graiul, într'una Te-ai luptat și ca un tată p'ai săi fii, mereu ne-ai apărat. Și astfel vestea Ț'a ajuns la Regele-mpărat, Iar Regele, prin solii Săi, frumos Te-a decorat.

Cu al numelui Său „ord“ cinstit „în grad de cavalier“

Să-l porți pe al Tău piept, iubit detregul Oler. Căci „ordul“ ce Ți l'a trimis, cu drept l'ai meritat — Și mulți, din inimă curată, Te-au și felicitat.

Acel devotament, și eu în inimă-l nutresc Ani mulți, cu sănătate și bine-îți doresc! Iar când-va să Te chieime, Cerescul nostru Tată, A dreptilor lăcașuri să-ți dee, — ca răsplăt!

Veronica din Sălaș.

O mică călătorie.

(Urmare).

La 12 oare înainte de prânz am ajuns la Brașov și începuse a ploua de-a binele. La stația dela Șinca nouă s'au înmulțit călătorii cu păr. Chiujdea și cu drăgălașa sa fiică.

Ajunși la Brașov ni-am despărțit să ne vedem de afaceri. Era tocmai zi de târg a doua zi de târgul de toamnă al Brașovului. Cum era a doua zi, noi ajunsesem cam pe la „spartul“ târgului. Eu am tras la vechiul conac, la vechia reședință de sub și mai vechia »Gazeta Transilvaniei«. Era tot cea vechiă.

„Bine ați venit iar la Brașov!“ — a fost obicinuitul salut al birtașului.

Am luat ceva de gustat și apoi după ce am privit puțin „spartul“ târgului m'am dus la cvartirul fiiului meu, care este elev în clasa vecină cu prima clasă gimnazială, adevă este pe cuiul al doilea al scării. Mai e mult până în vârful dealului, ce e drept dar cine trăește și pasă înainte de târg și ajunge. Am ajuns.

Mi-am aflat fiiul sănătos, dar cu multe lipse și dorințe — fiind mai ales târg de țară în Brașov. S'a făcut ce s'a putut.

Într'aceea gândul, vechiul meu gând

mă muncea mereu: Să mă duc ori să nu mă duc și preste graniță, știi coala în vecini? Plecasem cu acest cuget și de acasă, dacă timpul va fi plăcut și dacă voiu avea și timp și mai cu seamă dacă voiu putea „trece“ că uitasem a-mi scoate „pasaport“ ori bilet de liberă trecere, de oare-ce între mine și prietenul meu era vama României iar dincoace de ea era vama țării noastre și așa vrând nevrând trebuia să trec prin vâmi, dar nu prin toate cele „nouă vâmi“ ale văzduhului!

Dar cu toate acestea prin vamă trebuia să trec, dacă voiam s'ajung la un bun și dorit prietin, care m'astepta cu dor și eu voiam să'l cercetez cu drag.

Pasaport nu aveam, prietenul meu — deși m'astepta de mult timp încât își pierduse aproape și cea din urmă rază de nădejde de a mă putea vedea cândva în casa sau casele sale — nu știa nimic, că eu tocmai acum îl voiu cerceta, când nici nu mă aștepta. Ca să trec preste primejdia de a „da“ numai cu nasul până dincolo și de-acolo nu cumva să fiu poftit a mă reîntoarce de unde am plecat poate (?) însoțit — am telegrafat sau cum se mai zice am dat o telegramă, o depeșă prietenului meu, de următorul cuprins: „Măne la oara 1 după prânz sosesc. N.

Împreună tot neamul românesc, când Sâmbătă în 27 Nov. a. c. au sărbătorit înaugurarea sau deschiderea și sfințirea caselor sau palatului ziarului „Tribuna”. Adunatu-sau la aceste serbări români de pretutindenea, toți cei buni ai neamului și-au dat întâlnire la Arad cu acest prilej. Zi de nespūsă bucurie a fost aceasta pentru muncitorii condeiului, iar pentru toți din jurul Tribunei mare praznic, care și altor — deasemenea muncitori în aceeași brazdă — le dă speranța de un mai bun viitor. Cât te simți de bine muncind, când ști că ajungând la bătrânețe, te vei bucura de sprijinul de lipsă, ca să nu fi silit a trăi din mila altora! Mai multe în Nrul viitor, când vom da un raport amănunțit, atât despre cele petrecute, cât și despre oaspeții, cari au luat parte la aceste serbări, ca să se vadă de ori și cine interesul sau grija ce se va purta pe viitor adevăraților muncitori ai condeiului și apostoli neînfricați în apărarea și luminarea neamului.

— **Iarna.** A sosisit mai curând de cum am crezut. E cunoscută și zicătoarea din popor, că „Iarna n'o mănca lupii” și așa deși aveam o toamnă bună până la începutul săptămânei trecute, totuși deodată ne-am pomenit cu fulgii cei dinți, cari sunt vestitorii iernei. De aici în colo a început apoi o iarnă aspră, care celor săraci multă grije și supărare le face. Sufer oamenii, sufer animalele, știut fiind aceea că iarna și moartea nu te găsește gata nici odată! Cei aflați nepregătiți cu greu se luptă cu asprimea iernei neașteptate. Faptă creștinească și vrednică de urmat fac toți aceia, cari își vor aduce aminte de sărăcia și vor ajuta la alinarea suferințelor și ușorarea nevoilor celor năcăjiți.

Oare câți vor fi de aceia, cari să se poată bucura de astfel de fapte creștinești!?

Expoziția de vite din Marpod.

Scurt după expoziția de copii din Orlat, „Reuniunea rom. agricolă sibiană” la 7 Noemvrie n. c., aranjează a 19-a expoziție

Preste noapte am rămas în Brașov, iar a doua zi, Sâmbătă, cu trenul dela 12 „mi-am luat inima în dinți” și am plecat.

Acum era acum. Poate va fi așa, poate va fi pe dincoala, și pe deasupra să poate și aceea ca prietenul meu, fiind om de afaceri, să nu fie acasă și apoi să vezi poștă, va trebui să mă întorc cum m'am dus, de cumva nu mă vor „întoarce” alții.

„Ce o fi! — mi-am zis — „doar n'o să se prăpădească lumea, nici eu doar n'o să mă pierd pe drum, că doar merg cu trenul, cu „carul al de foc” și asta n'o să rătăciască prin ăicodrii, că doar nu merge azi pentru întâiașdată!”

Am auzit cel din urmă „mecăit” de capră și trenul a plecat.

Plecasem pe un drum cu totul nou și necunoscut, că — nu spre cinstea mea fie zis, — din Brașov în colo cu trenul n'am mai călătorit nici odată.

Pe drum nu m'am nimerit cu oameni cunoscuți, sau cu prieteni, ci cu alți călători, cari unii rămăneau dincoace, alții treceau dincolo de graniță în — România, dulce România, „visul cel neîmplinit al nostru!”

Trenul sbura cu iuțea trenului, nu mai era glumă.

Și așa după trecere pe la stațiunile

de vite de prăsilă în comuna Marpod. — In vara anului 1908, populațiunea din Marpod și din comunele învecinate, au fost greu lovite de o grindină de mărime neobicinuită, a cărei urme și acum se văd în pereții din altarul bisericii din Marpod și ale cărei urmări păgubitoare le vom resimți încă multă vreme. Atunci Reuniunea agricolă apelând la generozitatea obștei, ni-a servit cu ajutoare bănești întru alinarea în cânta a suferințelor și acum tot ea este, care după dezastrul îndurat, dorind a ne cunoaște felul de ținere al vitelor, acest prieten nedespărțit și de folos aducător al economului, aranjează expoziția de vite la noi, ca și pe aceasta cale să ne încurajeze, să ne tindă mână de ajutor. Pentru aceasta deosebită bunăvoință populațiunea noastră în veci recunoscătoare, a răsplătit și a primit cu adevărată dragoste pe reprezentanții Reuniunii.

Dum., în 7 Nov. des de dimineață junii din Marpod formând un mândru banderiu de călăreți, în frunte cu doi stegari ai lor, întâmpină la marginea comunei Hosman pe trimișii Reuniunii: domnii I. Chirca viceprezid. (Săliște), Dr. P. Șpan, A. Cosciuc și Vic. Tordășianu. Aici inimosul june I. Bologa rostește o frumoasă cuvântare de bineventare, asigurând Reuniunea, că ținerea din Marpod urmărește și ea lucrările ei și va năzui să tragă cu toții foloase din întreprinderile ei binefăcătoare. Ii răspunde demn și la înțeles dl Dr. Șpan. Incunjurăți de călăreți sosim la marginea hotarului comunei Marpod, unde zelosul paroh Florian Bologa, asistat de membrii comitetului parohial, prin cuvinte calde salută pe reprezentanții Reuniunii, cari pe timp de iarnă pe timp ploios nu pregetă a alerga în mijlocul populațiunii, pe care ca adevărați părinți, o călăuzește pe căile cele bune. Ii răspunde în termeni aleși și bine simțiți viceprezid. I. Circa. La intrarea în Marpod am fost plăcut surprinși, că întreagă populațiunea va să zică și locuitorii Sași, cari sunt în mare majoritate, a eșit întru întâmpinarea Reuniunii.

Dârste, Timișul inf. și superior cari, firește, poartă și alte numiri ieșite din fabricele cele nouă de nume și numiri, ni-am apropiat de mult așteptata graniță sau frontieră. Mai înainte de a ajunge la frontieră am trecut pe sub două tunele — însă foarte scurte, după cari am văzut stând în partea dreaptă unde se despărțiau țările gendarmi de dincoace, împănați ca nește cocoși, ca păzitori ai graniței, iar ceva mai încolo soldați grăniceri de ai României cari păzeau frontiera țării.

Deodată s'aude strigătul: *Predeal!* Nu-l puteam boteza altfel. Puțin după aceea trenul se oprește. Călătorii începură a părăsi cupeauăle trenului și a se apropia de stațiunea sau gara Predeal, o mare zidire și care este proprietatea României și adăpostește într'ansa și vama ungurească. Eu stam îngândurat în cupeu și mă gândeam pe unde și încătrău s'apuc?

Într'aceea iată, că uitându-mă pe fe-reastra cupeului văd pe peronul gării un domn de statură mijlocie, mai înaintat în etate, care încă să părea neliniștit, agitat...

Pare că i-am cetit pe față, că acela e prietenul, bunul meu prieten, pe care îl cunoșteam numai din descrierea altora și din pooza sa, că o aveam în posesia mea încă

Ajunși în comună am asistat la serviciul divin oficiat cu multă pietate de ven. paroh I. Părău din Agnita, care într'o cuvântare potrivită, vorbind despre însemnătatea expozițiilor de vite, imploară binecuvântarea cerului asupra lucrărilor harnice Reuniunii.

Intr'aceea înseninându-se de-a binele și cerul, „târgul de vite” oferit cu multă bunăvoință de reprezentanța comunală pentru expoziție, s'a împopulat și a îmbrăcat tot mai mult forma unui adevărat târg de vite.

Inainte de toate constituindu-se juriu a proclamat prezident al său pe v. prezid. I. Chirca, iar de raportor pe secretarul Reuniunii Vic. Tordășianu. Lucrările de examinare a vitelor a ținut aproape 3 oare, o lucrare aceasta pe cât de obositoare pentru juriu, pe atât de folositoare pentru exponenți, căci membrii juriului nu lipsau de povețe cu privire la alegerea soiului de vite la ținerea cu curățenie și la hrănirea lor. Terminată esaminarea, juriul a stabilit listă celor premiați, iar înainte de împărțirea premiilor, prezidentul Chirca în fața exponenților și a obștei, ține un discurs nu se poate mai instructiv. Dsa vorbește despre foloasele neasămănat mai mari, pe cari economul le-ar avea dacă ar ținea, în loc de câte un număr mare, un număr mai restrâns de vite, dar pe ales. Vorbește despre hrănirea vitelor, insistând cu deosebire asupra însemnătății nutrețurilor măiestrite, cum sunt: trifoiul, napii, luțerna etc., cu cultura cărora trebuie să ne indeletnicim cu toții. De încheiere dl Chirca tractează despre însușirile, cari trebuie să le întrunească vitele, ce le ținem pentru trebuința gospodăriei și pentru lucru și vitele ținute pentru negoț etc.

Urmând la cuvânt raportorul juriului dl Tordășianu constată cu vie mulțămire că raporturile dintre locuitorii Sași și Români din Marpod sunt cele mai prietenești dovadă faptul, că reprezentanța comunală de aici, a votat, prima între comunele săsești, suma de 30 cor. la premiile expoziției

din vară și care o păstrez și astăzi cu deosebită plăcere.

Cobor din tren. Eram într'o agitație nespūsă. Stau puțin pe loc, apoi plec c'o hotărâre bărbătească și cu cugetul de a fi gata la ori și ce. Lumea curgea cătră stație unde avea să treacă paspoartele prin revizie. Intră cu toții în odae pe la ușa cu „Intrare”. Eu rămân mai îndărăt, sigur, pentru că n'aveam grije să dau pasportul spre revizie, că nu'l aveam. Pe peron rămase afară de persoanele de serviciu, căci cele ale siguranței însoțeau pe călători — numai un singur domn, care căuta în toate părțile pe cineva, pe care-l aștepta, dar încă nu sosea. Eu atunci mă îndrept cătră dânsul din partea contrară și după ce m'am apropiat l'am agrăit: „D-nul Dogărescu?” Dânsul surprins îmi răspunde și fără să-mi spui numele mă recunoaște și rămâne plăcut surprins, că vede pe cine nu-i vine a crede.

Atunci emoționat întreb: „Pe ce pământ mă aflu eu acum?” Prietenul meu îmi spuse atunci plin de mândrie: *Acesta-i pământul României, căci și gara e a noastră!*”

Atunci un fior îmi trecu prin tot corpul, pare că eram pe altă lume, o bucurie împreună cu o mândrie deosebită simțiam

dovadă participarea la expoziție a notarului, a primarului și a preotului evanghelic etc. Dl Tordășianu în numele Reuniunii, mulțamește primăriei, mulțamește dlui prim pretor S. Putkovsky și veterinarului I. Ullreich, pentru conlucrarea la această expoziție și mulțamind hanicului paroh Fl. Bologa, care știe ținea în jurul său, ca un bun părinte, turma cuvântătoare, cetește lista premițiilor, din care mi-am reținut, că suma de 30 cor., dăruită de comuna Marpod, s'a decernat hanicului paroh Florian Bologa, drept recompensă a zelului său pentru toate cauzele bune, iar din suma de 300 cor. s'a dat 20 cor. pentru 2 tauri; 101 cor. pentru 19 vaci; 69 cor. pentru 10 junice; 21 cor. pentru 4 vițele; 3 exponenți au primit 20 cor. pentru berbeci; 4 au primit 16 cor. pentru noatini și noatine, iar 7 exponenți 36 cor. pentru oi. Părerea generală este, că expoziția cu considerare la împrejurările economice nefavorabile se poate număra între cele reușite.

După munca obositoare a zilei, pe la ora 4 d. a., am ajuns la masa bogată din casele parohului Bologa, la care a participat pe lângă trimișii Reuniunii și dnul prim-pretor Putkovski, veterinarul Ullreich, preotul ev., notariul, primariul, apoi preoții I. Morariu (Hosman), Petrișor (Alțina), Holgera (Chirpăr), Părău (Agnita), Bonea (Fofeldea), Simplăcean (Cornățel), Alexandru (Ilimbav), Tatu (Chichindeal), Meșian (Nocrich), d-nii N. Petra-Petrescu, dir. Milea, not. cu familia (Fofeldea), Georgescu inv. (Scoreiu) etc. cum și un număr mare de învățători, primari, din întreg cercul. Vorbirile ținute cu subiecte din viața economică, au fost și ele cât se poate de folositoare și instructive. Și din acest prilej dat mi-a fost să constăm, că economul nostru de pe valea hârtibaciului e harnic deștept și doritor de înaintare.

„Invingătorul”.

și nu știm cum, dar pare că eram într'un loc, unde am fost totdeauna, eram pare-că la noi acasă...

După oarecare reculegere emoționat am exclamat: „Sfânt pământ al României bine te-am aflat și bine că te văd mai înainte de moarte!”...

Inima-mi palpita în pieptu-mi cu o neîndatinată mișcare și putere...

Prietenul meu îmi văzu atunci neli-niștea de care eram cuprins și mi zise: „Să mergem acum bunul meu prietin, că mult te-am așteptat!”

Plecarăm. Și noi am luat drumul către „Intrare” și mergând la oficiul de poliție, pretenul meu a cerut pentru mine un „bilet de liberă trecere”. S'a estradat. Mer-serăm mai departe. Bunul meu prieten era acum și calauzul, conducătorul sau ciceronele meu.

A isprăvit toate formalitățile dincoace și dincolo apoi nesupărați de nimeni am trecut dincolo de — barieră.

Nu mai aveam habar de nimic. Acum eram liber de a merge unde voiesc, fără de a fi supărai de cineva. Când ai un prietin bun, atunci nu te temi de nimica, dacă ai fi chiar în ori și ce primejdie. De primejdie acum nu mai era vorba, că trecusem preste ori și ce primejdie.

Timpul nu prea era favorabil, căci o ploică rece de toamnă începuse a să văr-sa și a umezi pământul. Era semn că toamna era pe sfârșite și că azi mâne ne pu-

Picături de supărare!

— Două la săptămână. —

Intre doi prieteni.

- A. — Cum o mai duci, frate?
B. — Cum s'o duc...? Cum o pot.
A. — Și cum o poți?
B. — Cum o duc. (!?)

*

Poveste Mocănească.

Intre doi — dela oi.

Doi mocani păzeau oile pe munte, în apropierea unui sat. Unuia dintre ei i-a venit gustul într'o Duminecă să se ducă la biserică și a rugat pe tovarăș să aibă grije și de cârdul lui de oi, să nu vină ursul să ia din ele.

Din întâmplare a venit ursul — și ciobanul lăsat de pază nefiind cu băgare de seamă, — a luat o oaie.

Celalalt întorcându-se dela biserică a băgat de seamă că oile sunt speriate, și zice tovarășului său:

Venit-o ursul, mă?

Soțul celalalt, răzimat în bătă cu căciula pe ochi, răspunse îmbușinat:

Doar că n'o vint popa.

Luat-o vre-o oaie?

Doar că n'o vint să aducă.

De care? Albă sau neagră?

Doar că n'o stat să aleagă.

Dar câte o dus?

Doar că n'o stat să le numere.

D'ale cui o luat?

Doar că de-ale lui nu!

Incotro a apucat?... La deal ori la vale?

Doar că n'o luat calea bisericeii.

G. N. Popescu, Bolintin.

POȘTA REDACȚIUNEL.

Dlul V. S. Șoșea — Sibiu. Cele trimise s'au primit, îndată ce le va veni rândul, să vor publica. Scrierile diu vieța poporului nostru referitoare la năcazurile, suferințele, bucuriile, datinile și obiceiurile lui, bune și rele, binevenite. Era și timpul să se facă aceasta mai cu dinadinsul. Înainte numai că începutul e bun. Sinceră mulțamite și calduroase salutări.

D. V. Lebring -- Ohio. Nord America. Ne bucurăm, că îți place foaia noastră. Și multor altora le place. De aici încolo îți va plăcea și mai tare. Lășiți-o între cunoscuți și prietini. că la toți le va face bucurie și le va aduce vești din depărtata lor țară.

Dumrezeu v'ajute ca cu bine și sănătate se vă reîntoarceți acasă,

Foaia să trimită regulat.

EDITOR-PROPRIETAR și REDACTOR RESP.

CONSTANTIN POPP.

Publicațiune.

Moara de macinat bucate din Tohanul vechiu, care e întocmită și pentru măcinat făină fină, cu trei petri, se va da în licitație publică în **12 Decembrie a. c.** la oarele 10 a. m.

Condițiile se pot vedea la primăria comunală și la Dl Nicolae Pop inv. penz. în Tohanul vechiu, în fiecare zi. Se răcere și un vadiu de 120 cor.

De vânzare.

O casă construită din lemne de brad de munte, constătătoare din 4 odăi cu un coridor împrejur; edificiu nou, să vinde din mână liberă.

Doritorii o pot vedea în realitate în comuna Lissa, sub Nr. 130 la proprietarul

Alexandru G. Cismaș.

tem aștepta la — sosirea bălanei, carea — deși nu o aștepti — totuși vine, când nici nu gândești, că așa'i în lumea asta: ce do-rești nu vine, și ce nu aștepti, — te a-junge.

Am plecat către casele prietenului meu și deși ploicica cernea lin, totuși tină nu era, că fiind drumul așternut cu pietriș și mai ales locul, trotoarul, pe unde merg oam-enii — noi mergeam pe svântat.

După un svert de ceas eram la poarta prietinului meu. Ajunși acolo î-mi spuse: „Aici îmi e locuința!” Eu atunci îi zisei: „Da aici îți-e bordeiul! făcui o glumă la ceea-ce îmi scrisesă într'o epistolă. Intrarăm în curte, d'acolo printr'o verandă în odaia de primire și deacolo într'alta, unde ne aștepta doamna casei, soția bunului meu prietin careia mă prezentă cu vorbele: *prietinul meu D.* pe care atât de mult l'am așteptat. Cu o deosebită amabilitate am fost primit și din partea st. cocoane.

După îndatinatele salutări am început o conversație animată, după cum pot face numai cei mai buni prietini. Cum am zis, n'am mai fost prin România, dar pare că mă aflam la noi acasă, nu-mi venia nimica străin și necunoscut, totul îmi părea doar din copilărie cunoscut. Erau oarele 3.

Nu trecu mult, cam vr'o jumătate de oară, și după obiceiul locului am fost în-vitat la un „mezelic”. Ni s'a servit scum-brii, de cari n'am mai mâncat în vieța mea, apoi caș marinat și vin de Odobești de care

dacă beai — întinerești. Apoi iar conversație plăcută conversație, ce mai facem? Cum o ducem? Cum ne asupresc? Cum ne năcă-jesc?

Și noi ce credem?... .

Am cetit apoi și foile din România, de cari prietinul meu avea vr'o 5 și tocmai atunci sosi și posta dela noi și între altele iată și „Olteanul” „Bravo!” — Îi zisei, că uite oltenii nu pot fi fără fătașul lor „Olteanul”. Ba nu prietine, vezi că „Olteanul” îți vine pe urmă. A simțit că ești aici, de aceea a venit și el!” —

„Fie cum va fi, numai cât de mulți să vie, că nu ne supărăm — am zis eu: „Vin și vor veni, că noi cei de aici mult dorim să știm s'aflăm ce fac frații noștri rămași acasă. ....

Conversând una alta, ne pomenim că i sară. Nisă aduce cina. Ear o cină boerască și iar vinișor de — Odobești. — Apoi să nu mergi la românia!

După cină iar conversație animată până când ne pomenim că's oarele 10 din noapte. Am încheiat discuția și eu am fost condus să mă odihnesc într'o frumoasă vilă cu foișor, singur singurel.

Nu mult a trecut și Morfeu m'a primit în brațele sale și când m'am deșteptat razele soarelui î-m zimeau prietinesc și pare că mi ziceau: „Iată, te-am aflat și aici!” (Va urma).

Depoul general: al adevăratelor MAȘINI de cusut SINGER

se vând cu cele mai avantajoase prețuri în rate lunare, pre lângă garanție îndelungată. Instrucție gratuită la cusutul mașinei, a broderiei, ca: netedă, rotund, azur, aplicație, congre, spaniol, smyrna etc. etc.

Atelier mecanic de construcție și reparaturi dela cele mai gingașe puști, mașini de cusut și biciclete.

Articli de construcție pentru arme, mașini de cusut și biciclete, în mare alegere.

Făgăraș,
Ulița Becleanului 4.

SÁRKÓZY JÓZSEF,
montator de arme, mașini și mecanic.

Nou!

UNDE?

Restaurant și Hôtel!

Nou!

UNDE?

În casele orașului, colțul ulița Brașovului,
Vis-à-vis de casarma honvezilor.

Am onoare a aduce la cunoștința Onor. public din loc și dela sate, că aci în Făgăraș, (casele orașului) în ulița Brașovului, am deschis un

RESTAURANT ȘI HOTEL,

aranjat din nou, și corespunzător timpului modern. Și totdeauna pot servi On. oaspeți cu Bucătărie bună, Bere de Steinbruch, Vinuri esc. curate de masă și de desert.

PREȚURI IEFTINE. SERVICIU PROMPT și SOLID.

Pentru onorații oaspeți (pasageri) stau la dispoziție mai multe odăi bine aranjate și de durmit; o curte spațioasă, un șopron mare pentru căruță și trăsuri și un grajd pentru cai.

Rogându-mă de sprijin, asigur totodată On. public, că mă voi sili din toate puterile a mulțami toate așteptările și a satisface dorințelor îndreptățite și cerute dela mine.

Sunt gata de serviciu:

GROSSFELD HERMANN, otetier.

Deschidere de nouă prăvălie românească!

NICOLAE SILADI

Făgăraș, ulița Stretzing, vis-à-vis de »Hôtel Mercur«
în colțul de cătră răsărit al băncii »Furnica.»

Am onoare a recomanda onoratului P. t. public din Făgăraș și jur
de tot nou și bine asortatul meu

Magazin de Manufactură.

Cu deosebire să atrage binevoitoarea luare aminte asupra articlilor, cari sunt de tot noauă aduse dela fabricile cele mai renumite de primul rang, și anume tot felul de:

MĂRFURI SCURTE ȘI MIXTE,

precum și tot felul de: Cartoane, Barchete, Țesături, Oxford, Batizte, Mănuși, Ciorapi.

Toate cele de lipsă în odăi, ca: Perdele de stofă și Dantele, Plapome, Catifea, Ploiere, Triotaje pentru iarnă și tot ce să ține de sfera branșei acesteia etc. etc.

Cu deosebită plăcere recomand plugarilor noștri dela sate cel mai potrivit izvor de a-și cumpăra marfa cea mai nouă, bună, ieftină și trainică.

Tot felul de NĂFRAME: de mătasă, carton, păr și de lână etc.

Serviciu prompt, prevenitor și amicabil.

Punându-mă la dispoziția On. public cumpărător și cerându-i sprijinul moral la nouă mea întreprindere, la care 'mi voi da toată silința a mulțumi pe deplin pe On. public, semnez

cu deosebită stimă

NICOLAE SILADI.

Deschidere de nouă prăvălie românească!

Deschidere de nouă prăvălie românească!

Deschidere de nouă prăvălie românească!

Cumpărați cel mai frumos și cel mai bogat calendar românesc dela noi.

CALENDARUL „POPORULUI ROMÂN”

pe anul 1910. Se estinde pe 196 pagini, împodobite cu 80 de chipuri.

Învălițoarea este de toată frumsețea, lucrată de renumitul desenator român din București

===== D-nul ARI MURNU. =====

CUPRINSUL CALENDARULUI:

1. Cronologia anului. Cele 12 luni împodobite cu motive românești, admirabile lucrate de dl A. Murnu. 2. Semnele cerești. 3. Regentul anului. 4. Semnele cronologice ale anului 1910. 5. Zile schimbătoare peste an. 6. Sărbători impuse de lege. 7. Posurile. 8. Deslegarea posturilor. 9. Intunecimi. 10. Zodiile. 11. Anotimpurile. 12. Călimdarul jidovesc. 13. Călimdarul economic pe 1910. 14. Prevestiri. 15. Tâmpul vântului. 16. Domnitorii Ungariei. 17. Valoarea banilor, explicație folositoare pentru cei ce călătoresc în străinătate. 18. Cursul lunii în anul 1910. 19. Când fată vitele? 20. Poșta. 21. Călătoria cu trenul. 22. Europa. 23. Deschiderea fie-cărei țări cu toate amănunțele, după datele oficiale din anul 1908. 24. America: Statele Unite. 25. Nebela de a socoti camele după 1 an, 1 lună sau 1 zi. 26. Catalogul aducaților români din Ungaria, în ordine alfabetică toate orașele în cari locuiesc advocați români. — **Partea literară:** 27. În pragul libertății (amintiri din temnița Segedinului) de Gh. Stoica. 28. La Bădea George de D. Birăuțiu. 29. Anexarea Bosniei și Herțegovinei cu un chip. 30. Centenarul nașterii lui Șaguna cu fotografia marelui arhieru. 31. Serbarea din Chizeni cu două chipuri. 32. Bărbați mari ai României cu mai multe fotografii. 33. Trei luptători cu fotografia dlui Russu-Șirianu, D. Birăuțiu și Gh. Stoica. 34. **Viața și obiceiurile românilor emigrați în America Nordică.** Acest articol scris

de confratele nostru I. Terigariu ne dă un chip real despre starea fraților noștri emigrați de aici în America (cu două chipuri). 35. Morții noștri. 36. Din minunățiile zilelor noastre Un articol interesant în care ne ocupăm cu tot ce s'a inventat nou pe rotogolul pământului în cursul anului 1909 cu o mulțime de chipuri. 37. Incasarea mehanică a banilor în America cu 3 chipuri. 38. Cutremurul din Messina. Descrierea amănunțită a nimicirii orașului din Sicilia cu 3 chipuri. 39. Răvașul anului dela 1 Oct. 1908 până la 1 Oct. 1909. 40. Consemnarea târgurilor din Ungaria, Ardeal și Banat. Consemnarea târgurilor e făcută în modul cel mai exact după datele cele mai noi.

Dintre ilustrațiile călimdarului înșirăm: Fotografia Ven. domn George Pop de Băsești președ. partidului național român. Dl Dr. Teodor Mihali cu doamna. Oaspeții cari au luat parte la depunerea pietrei fundamentale a bisericii din Chizeni. Dl deputat Dr. T. Mihali preș. clubului deputaților național ținându-și darea de seamă în Ileanda-mare. Biserica gr. or. rom. din Cacova (Banat). Bărbați mari ai României: Alexandru Ioan Cuza, Dimitrie Sturdza, D. Spiru Haret, Emil Costinescu, V. G. Morțun, Barbu Ștefan Delavrancea. Trei luptători: Dl I. R. Șirianu, D. Birăuțiu, G. Stoica. Un grup de Români, cari trăiesc azi în America. Membrii soc „Banățanul” din Philadelphia Pa, cari au predat piesa teatrală „Nunta țărănească”.

Prețul unui exemplar e 40 filleri, porto postal e 10 fillér.

Aceia, cari cumpără cu bani gata spre vânzare dela 15 călimdare în sus, le dăm bucata cu 28 filleri. Poșta o plătește însă cel-ce comandă și anume 72 filleri pentru 25 calendare.

===== Douăzeci și cinci de calendare cu posta cu tot costă 7 cor. 72 fill. =====

În curând va apare și calendarul umoristic „Cucu” și calend. „Foi Ilustrate”.

Comandele se se adreseze la Adm. „POPORUL ROMÂN” István ut 11. Budapest

Zarafia și Trafica de tutun
a lui

DUMITRU POPP DEJENARUL

în BRAȘOV, Strada Hirscher Nr. 4.

Are onoare a aduce la cunoștința On. public din Țara Oltului și din împrejurime, că mi-am schimbat localul de

ZARAFIA și Trafica de tutun

în vecinătate de unde am fost, tot în aceea parte a străzii (Strada Hirscher Nr. 4. Brașov) și mă rog de Onor. clientelă a fi cercetat și pe viitor, ca și până acum din partea compatrioților Olteni, căci mă voi sili a satisface cerințele On. public cu toată acuratețea.

Zaraful: DUMITRU POPP Dejenarul.

**ANUNCIURI, INSERAȚIUNI
și RECLAME**

se primesc cu prețuri reduse la administrația
foaiei „Olteanul” în Făgăraș la tipografia C. Pop.

**TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA
POPORULUI**

Făgăraș, Vár-tér Nr. 46, (casele I. Peia).
(Vis-a-vis de Magistratul orășănesc.)

Esecută totfelul de tipărituri, dela cele mai mici până la cele mai mari, ca: registre, testimonii, chitanțe, citațiuni, cataloage, anunțuri, broșuri, opuri, circulare, invitări, programe, bilanțuri, acții, conturi, blanchete, note, prețuri curente, cuverte, epistole, ord. de dans, bilete de logodnă, de cununie, diferite cărți de vizită, bilete funebre etc. etc. din care se află un asortiment bogat, la cerere și în colorii, cu prețurile cele mai moderate.

La tipografie se află pentru ambele confesiuni tot felul de tipărituri oficiale pentru agendele bisericești și școlare; cărți de școală și de literatură populară, revizite de scris, etc

Comandele din afară se efectuează repede.

Sprrijiniți instituțiunile românești!

Cu stimă

CONSTANTIN POPP,
proprietar de tipografie.